

Mededelingen van het Verbond der Vlaamse Academici V.V.A.

12e jaargang - nr. 1

januari 1967

verschijnt maandelijks

Sekretariaat: Em. Jacquainlaan 126 Brussel 1. Tel. 02/18.68.20

PR 4292.38.

Bestuur V.V.A.

Prof. em. Dr. C. Heymans, Erevoorzitter

Prof. Dr. W. Opsomer, voorzitter

Dr. K. Goddeeris, 1e ondervoorzitter

Dr. S. Dessers, 2e ondervoorzitter

Lic. H. Aelvoet, sekretaris

Dr. R. de Beule, sekretaris-verslaggever

Lic. E. F. Brieven, penningmeester

Redaktieverantwoordelijken

Lic. P. Mulder, gouw Antwerpen

... , gouw Brabant

Dr. B. Hermans, Campina Academica

Ir. F. Hendrickx, gouw Limburg

Lic. E. De Facq, gouw Oost-Vlaanderen

Dr. K. Goddeeris, gouw West-Vlaanderen

Wrang antwoord van Vlaamse Academici aan Regeringsbeleid

Na drie jaren inciviek anti-Vlaams geknoei achter de schermen werden uiteindelijk — te laat — de uitvoeringsbesluiten door de huidige regering bekend gemaakt. De meest treffende vuile opzet ligt in het wegvallen van elk akkuraat pedagogisch toezicht op het stompzinige verbeulemansend ouder-bestel.

Te Brussel zal verder kinderen het anti-Vlaams kompleks worden bijgebracht en zal de bestrijding van het Vlaams Volksrecht worden bestendigd.

Het Echternach-processie-maneuver van drie schreden voorwaarts en een pas terug werd eens te meer door een traditioneel laf-Belgisch partijen-kompromis schroomloos uitgevoerd.

Wanneer zal de rechtmatigheid eens niet meer kruipend moeten binnendringen waar ze zou moeten toegejubeld worden?

Brussel kan verder zijn roeping van meest onwaardige hoofdstad van de wereld tegen de meerderheid van de rijksbevolking in verder uitleven.

Met mensen die de grondstellingen ontkenen praat men niet meer.

De Centrale Raad van het
Verbond der Vlaamse Academici op 10-12-1966.

Lefèvre in Limburg

Staatsminister Theo Lefèvre sprak op 22 november 1966 voor het V.V.A.-Limburg over: „Evolutie van de partijpolitiek in ons land.”

De vergadering, die ruim honderd aanwezigen telde, luisterde geboeid naar de pittige stijl van de politicus, uit wiens spreekbeurt we hieronder enkele passages even in het licht zetten.

Voor de intellectuelen beoordelen vaak de politicus verkeerdelijk als een materialist. Te dikwijls vergelijkt men de eigen intenties met „zijn” daden!

In een democratisch stelsel is *politiek* het streven naar een doel, rekening houdend met diegenen die niet hetzelfde doel hebben en die men tracht te overtuigen van wat men als het beste beschouwt voor de samenleving.

De partijen steunen op een doctrine, konservatief voor de P.V.V., travaillistisch voor de B.S.P. en een groot deel van de C.V.P.. Daarbij heeft de C.V.P. een godsdienstige achtergrond, de B.S.P. een vrijzinnige.

De gebeurtenissen in ons land moeten beoordeeld worden in het licht van wat rondom ons en elders in de wereld gebeurt en vooral van de vooruitgang van wetenschap en techniek.

Hier en elders is er een levensbeschouwelijke crisis van de partijen, het regiem en het gezag.

De ervaringen opgedaan door één generatie worden niet doorgegeven aan de volgende. De visie van het verleden belet de volken te zien welke greep te maken naar de toekomst. Zo verklaart bijna iedereen dat hij voor *Euroopa* is, maar ieder geeft een eigen inhoud aan het woord. De NAVO ontstond uit vrees (Praag) en wordt nu verzwakt.

De enorme economische ontwikkeling maakt, dat nationale staten niet meer over de aangepaste mechanismen beschikken om leiding te geven aan de ekonomie. Door de welvaart verkeert men in een euforie.

De ontwikkeling van wetenschap en techniek heeft heel wat mysteries doen verdwijnen, de mede daardoor ontstane levensbeschouwelijke ontreddeering is ook in de gezagskrisis weer te vinden.

In de laatste 20 jaar zie ik slechts twee grote mannen: Johannes XXIII en Chroestsjow. Wat zij deden kan niet meer volledig ongedaan worden gemaakt.

Wij kennen dezelfde algemene crisis wellicht scherper door: — totaal gemis aan staatsburgerlijke en maatschappelijke opvoeding;

— de tegenstelling *volk—staat* die in Vlaanderen gemakkelijk wordt aanvaard;

— de partijen die op godsdienstig filosofische basis verdeeld zijn;

— het probleem Vlamingen-Walen-Brusselslaars;

— het zeer sterke conformisme in de partijen en in de Vlaamse aangelegenheden.

Wat Brussel betreft meen ik, dat wetten of sankties niet toegepast kunnen worden zo ze niet steunen op een belangrijk deel van de bevolking die erbij betrokken is.

Ik ben een overtuigde, een beetje ontgoochelde, parlementariër en demokraat.

De Belg is geobsedeerd door de zin voor vrijheid, voor elk gewicht zoekt men een tegengewicht. Zó is praktisch geen vooruitgang mogelijk.

Vóór 1940 heeft een studiecetrum voor de hervormingen van de staat gewerkt. Ná de oorlog werden die degelijke verslagen,

vergeten en werd aangeknoopt bij 1932, alhoewel de noodzaak tot hervormen groter is geworden.

Politiek is niet enkel theorie. De ervaring leert dat er een zekere continuïteit en doelmatigheid nodig is. Daarvoor zijn twee partijen of twee allianties van partijen nodig; één regeert en de andere controleert. Dat biedt een garantie voor degelijkheid en minder demagogie. Zo de oppositie slaagt, moet ze zelf regeren, haar eigen beloften inlossen . . . ! De kiezer weet dan juister waarvoor hij kiest. Nu worden bij ons steeds compromisoplossingen bereikt, daar een partij nooit alléén de macht heeft. Het falen kan steeds weer aan de mede-regerende partner worden toegeschreven.

Zo Europa er komt, zal dat een revolutionaire invloed hebben op de partijen. Door samenwerking over de grenzen heen zullen bestaande tradities weggewerkt worden. Het huidige regime is ziek! In de schoot der partijen moet vernieuwing komen; de godsdienstige verzuiling mag niet worden vervangen door een nationalistische.

We moeten zoeken naar een nieuwe nationale syntese. Het alternatief Unitarisme/Federalisme is een misleiding. Het unitarisme van Napoleon is voorbijgestreefd en de formules van het federalisme verschillen van echt unitair tot separatistisch. Het eigen karakter van ons land eist eigen oplossingen.

Richtinggevend daarbij is de formule van Maritain: „diviser pour unir”. Onderscheiden wat moet onderscheiden worden, maar dan om het nader tot elkaar te brengen.

Reakties van het V.V.A.

5-10-1966: *Persmededeling.*

Het Verbond der Vlaamse Academics protesteert heftig tegen de onwettelijke benoemingen van Franstalige dokters door de K.O.O.'s der Brusselse agglomeratie.

Het stelt vast dat drie Brusselse patriottische deugden hier verenigd worden: wetsverkrachting, gezagsincivisme en broodroof.

Bezweert vice-gouverneur Cappuyns en Minister van Volksgezondheid Hulpiau die benoemingen te verbreken.

7-10-1966: *Brief van prof. dr. W. Opsomer aan de heer Cappuyns, vice-gouverneur van Brabant.*

Sympatiebetuiging ter gelegenheid van het betoog te Oostende gehouden voor de Kultuurraad voor Vlaanderen en van de onhebbelijke reakties door dit betoog uitgelokt in de sfeer van het Brabants provinciebeleid.

13-10-1966: *Persmededeling.*

Het Verbond der Vlaamse Academics dankt allen die aan de protest-mars naar Leuven hebben meegewerkt; het bezweert alle Vlaamse verenigingen de ingezette strijd hardnekkig vol te houden voor:

1. Leuven vrij!
2. Brussel tweetalig!
3. Afschaffing van beruchte faciliteiten in de „zes randgemeenten”!
4. De radikaalste hervorming van de Rijksstructuur in federaliserende richting.

Uit de Gouwen

ANTWERPEN

7 februari 1967: De heer Guido Vandenbroucke, voorzitter van de Economische studiegroep S.K.H., spreekt over „Antwerpens toekomst en de moderne ontwikkeling van een havengebied”.

14 februari 1967: Prof. Dr. Bert de Jonghe: „Wanneer begint België met zijn geschiedenis van de tweede wereldoorlog?”

De 400ste ontmoeting heeft plaats op 21 februari. Het wordt iets buitengewoons, met een feestelijke manifestatie, waarover de kranten wel zullen schrijven. De leden krijgen nog extra bericht.

28 februari 1967: Volksvertegenwoordiger Jan Verroken handelt over: „Het politiek aspect van het probleem Leuven”.

7 maart 1967: Drs. Renaat Roels, bestuurslid van de Stichting Lodewijk De Raet, over: „Het Nederlandstalig socio-kultureel verenigingsleven in Hoofdstad Brussel”.

CAMPINIA ACADEMICA

Bijeenkomsten te Kasterlee in Hotel „Bosrand”

10 februari: „China” door Prof. Dr. P. de Somer, pro-rector van de Katholieke Uuiversiteit te Leuven.

10 maart 1967: „Dat Nederlands van ons”. Prof. Dr. Joos Florquin spreekt, mejuffrouw Annie van Avermate en de heer Fons Fraeters illustreren de avond met voordrachtnummers.

LIMBURG

Bijeenkomsten in restaurant „Victory” te Hasselt.

2 februari 1967: „Sexuologie, een wetenschap?” door Dr. med. Jan Vermeire, voorzitter van de Vereniging voor sexuele hygiëne.

18 februari 1967: in zaal „Luna” te Koersel, gala-bal „Academicus en Student” ten voordele van de studenten.

17 maart 1967: Hubert Lampo, letterkundige, spreekt over „De romanschrijver en het onbekende”.

OOST-VLAANDEREN

Sedert januari van dit jaar neemt de heer *Johan Soenen*, licentiaat in de Germaanse Filologie, docent aan het Tolkeninstituut te Brussel, het secretariaat van deze gouw waar.

WEST-VLAANDEREN

Dr. med. *André Vanlerberghe* is de nieuwe sekretaris van deze gouw.

Op 10 februari spreekt in „De Wikings” te Kortrijk Eerw. Pater Dr. sc. A. Raignier S.J. over „Anthropologische evolutie”.

WIJ GEDENKEN met piëteit en dankbaar het vele mooie in de muziek der Lage Landen, dat hij voor ons naar voren haalde, *Professor Dr. Floris van der Mueren*, ons eminent medelid, die begin januari overleed. Hij blijft in onze herinnering voortleven met zijn geestdriftig dynamische en zijn onwankelbare trouw aan ons aller idealen.

Aanbevolen voor:

KREDIET
BELEGGINGEN
VERZEKERINGEN

Ondern. beheerst door K.B. van 15 dec. 1934

Gesticht in 1917

Guldenvlieslaan 83 - Brussel 6

N.V. CENTRALE HYPOTHEEK- EN VERZEKERINGSKAS

Alg. Beheerder: E. F. BRIEVEN